ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΙΣ τὸ Ντόρτμουνδ τῆς Ἀγγλίας ἕνα παιδὶ δεκατριῶν ἐτῶν ἐσκότωσε τὸν πατέρα τοῦ. Ὁ πατέρας ἦτο ἀλκοολικός καὶ ἐβασάνιζε τὴν μητέρα του. Κι' ὁ μικρὸς μὴ ἀντέχων πλέον νὰ παρακολουθῆ τὸ μαρτύριον τῆς μητέρας του, ἐπῆρε τὸ περίστροφον τοῦ πατέρα του, τὸν ἐπυροβόλησε καὶ τὸν ἄφησεν ἄπνουν. Ἀκολούθως κρατῶν τὸ περίστροφον ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ παρεδόθη, παραδίδων μαζὶ καὶ τὸ φονικὸν ὅπλον.

Μὲ αὐτὸ τὸ τραγικὸν συμβὰν διελύθη μία οἰκογένεια. Ὁ μικρός, φυσικά, θὰ σταλῆ ἀπὸ τὸ δικαστήριον ἀνηλίκων εἰς κάποιο ἀναμορφωτήριον, ὅπου ὅσον θὰ μεγαλώνῃ θὰ σκέπτεται περισσότερον τὴν δυστυχίαν τῆς μητέρας του καὶ ὅτι εἶναι φονεὺς τοῦ ἰδίου του πατέρα. Θὰ ἠμποροῦσε ὅμως κανεὶς νὰ χαρακτηρίση τὸν δύστυχον μικρὸν καὶ εἰς τὴν κυριολεξίαν φονέα; Ἡ ἀπάντησις βεβαίως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ καθενὸς ἐρωτωμένου. Πάντως ὅμως τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ δὲν χαλιναγωγεῖ τὰ πάθη γίνεται καταστροφεὺς καὶ τοῦ ἰδίου του ἑαυτοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντός του, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἀγγλου μεθύσου.

□

ΩΡΑ μεταμεσημβρινὴ καὶ τὸ λεωφορεῖον κατάμεστον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν καὶ ἕνας προχωρημένης ἡλικίας ἄνθρωπος, ἕνας γεροντάκος, ποὺ, προφανῶς, ἔπασχε καὶ δι' αὐτὸ μετὰ δυσκολίας ἐστέκετο εἰς τὰ πόδια του. Εἰς κάθε τράνταγμα τοῦ λεωφορείου ὁ γεροντάκος ἐκλυδωνίζετο δεινῶς καὶ ἂν δὲν συνεκρατεῖτο ἀπὸ κάποιον συνεπιβάτην, ἀσφαλῶς θὰ ἔπιπτεν. Ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας, πολλοὶ ἦσαν οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐνδιεφέρθησε καθῆκον του νὰ παραχωρήση τὴν θέσιν του εἰς τὸν γεροντάκον. Εἰς τὸ τέλος, ἐσηκώθη μία μεσόκοπη γυναίκα, ποὺ παρηκολούθει τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ γεροντάκου.

—Ὄχι εὐχαριστῶ.,.εἶπεν ὁ γεροντάκος. Δὲν πρέπει...

—Πρέπει... ἀπήντησεν ἡ μεσόκοπη γυναίκα. Ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε καὶ μιὰ καὶ κανεὶς νέος καὶ καμμία νέα δὲν θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ παραχωρήση τὴν θέσιν της, θὰ παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε τὴν διακή μου. Ἄλλωστε ἐγὼ θὰ κατέβω στὴν ἑπομένη στάσι.

Ὁ γεροντάκος ἐκοκκίνησεν ἀλλὰ ἐδέχθη τὴν θέσιν καὶ ἐκάθησεν, ἐνῶ ἡ γυναίκα κάθε ἄλλο ἢ κατέβηκε εἰς τὴν ἑπομένην στάσιν. Εἶχε ψευσθῆ, διὰ νὰ πείση τὸν γεροντάκον νὰ δηθῆ τὴν θέσιν της.

□

ΠΑΝΤΩΣ, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶχε καὶ συνέχειαν. Ἕνας ἄλλος, προχωρημένης καὶ αὐτὸς ἡλικίας ἄνθρωπος, εἶπε πρὸς παρακαθήμενόν του νέον καὶ εἰς ἐπήκοον καὶ ἄλλων νέων:

—Γιατὶ δὲν παραχωρεῖς τὴν θέσιν σου στὴν κυρία; Ἐσὺ εἶσαι παιδὶ καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι κουρασμένη...

—Ἄσε με, ἀδελφέ! ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ νέου. Καὶ ἐγὼ εἶμαι κουρασμένος ἀπὸ τὴν δουλειά μου!...

Ὁ πρῶτος ἐκούνησε τὸ κεφάλι του καί, ἐλεεινολογῶν ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ παρηκολούθησαν τὴν σκηνὴν νέους, εἶπε:

—Καὶ ἔπειτα ἰσχυριζόμεθα πὼς εἴμαστε πολιτισμένοι, ἀφοῦ δὲν ἐμάθαμε ἀκόμη νὰ σεβόμαστε τὴν ἡλικία καὶ τὴν γυναίκα.

Καὶ τότε μόνον ὅσοι ἐδέχθησαν τὸ μάθημα κατέβασαν τὸ κεφάλι. Πάλι καλά.

□

ΜΕ ΜΙΑΝ ὑπόθεσιν ὄχι καὶ τόσον συνήθη, πάντως δὲ ὀλίγον κωμικήν, ἀσχολεῖται τὸ δικαστήριον τῆς Σμύρνης. Μερικοὶ ἀπατεῶνες ἐπώλησαν εἰς τριακοντάδα ἀφελῶν τὸν ἱστορικὸν πύργον τοῦ Καντιφὲ Καλέ— λέγει ἡ σχετικὴ εἴδησις —καὶ τὰς πέριξ ἐκτάσεις. Ὅταν δὲ οὗτοι ἀνεκάλυψαν τὴν ἀπάτην, προσέφυγαν εἰς τὴν δικαιοσύνην διὰ νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἀπατεῶνες, πρὸ παντὸς δὲ διὰ νὰ τοὺς ἐπιστραφοῦν τὰ ποσὰ ποὺ κατέβαλον. Καὶ πύργος μὲν ἐπὶ τοῦ Καντιφὲ Καλέ, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ὄρος Ἅγιος τῆς Σμύρνης, ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος, δὲν ὑπάρχει. Μόνον μερικοὶ ρομαχῶνες τοῦ ἐρειπωμένου βυζαντινοῦ φρουρίου. Ἐκεῖνο ποὺ συναντᾶ κανεὶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἶναι ἡ ὁμοιότης εἰς τὸν τρόπον ἐνεργείας τῶν ἀπατεώνων εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς γῆς. Μήπως ὁ ἰδικός μας περίφημος ψευτο—Θόδωρος δὲν ἐπώλησεν εἰς ἕναν ἐπαρχιώτην ἀφελῆ τὸ κτίριον τῆς ἀκαδημίας Ἀθηνῶν; Ἕνας ἄλλος ἀπατεὼν ἐπώλησεν ἕνα.., τράμ εἰς ἀφελῆ χωρικόν, ὁ ὁποῖος ἐπεβιβάσθη καὶ ἀυτὶ νὰ πληρώση εἰσιτήριον, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα νὰ στὰ μαζέψῃ» καὶ νὰ τοῦ τὰδώση, διότι αὐτὸς ἦτο ἐφεξῆς ὁ.. νοικοκύρης!

□

ΑΦΟΥ' δὲν εἶχα νὰ φάω κι' οὔτε νὰ κοιμήσω, ἔφαγα στὸ ἐστιατόριο καὶ εἶπα στὸν ἐστιατόριο ὅτι τοῦ τὰ χρώσταγα καὶ θὰ τὸν πλήρωνα ἀργότερα. Εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος καὶ θὰ τηρεῖσα τὸν λόγον μου.

Αὐτὴ ἦτο ἡ δικαιολογία ἑνὸς ποὺ ἔφαγεν εἰς τὸ ἐστιατόριον κατὰ τὸν τρόπον ποὺ ἐκθέτει ὁ ἴδιος εἰς τὴν κατωτέρω ἀπάντησίν του.

Βέβαια ἂν ἦταν νὰ ἐφαρμόζουν ὅλοι τὴν ἰδίαν τακτικὴν τὰ ἐστιατόρια θὰ ἦσαν διαρκῶς γεμάτα καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἐστιάτωρ παραπονούμενος δι' ἀναδουλειάν. Πάντως τὸ κακὸν τῆς ἀναπαραδιᾶς δὲν εἶναι ὑπόθεσις σημερινή. Εἶναι ὅλων τῶν αἰώνων καὶ κάτι ἤξευρεν ὁ Λασκαρᾶτος ὅταν ἔγραφεν αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Σκληρὴ ἀναπαραδιὰ ποὺ μα- (μουριάζεις
ἐκεῖνους ὅπου σ' ἔχουν στὰ ἐν (πόσθια!
Πόσο φαρμάκι στὴν ψυχή μας (στάζεις,
ἂς τὸ ποῦν ὅσοι πάσχουν τέ- (τοια ἀρρώστεια.

Κάποια ἄλλη φορὰ ἕνας ἄφραγκος μπῆκε σ' ἕνα ἐστιατόριο καὶ ἔφαγε πλούσια. Στὸ τέλος εἶπε στὸ γκαρσόνι «γράψ' τα». Καλεῖται ὁ καταστηματάρχης καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις. «Πεινοῦσα». «Καὶ γιατὶ παράγγελνες λαυράκι μὲ μαγιονέζα καὶ ὄχι δύο πιάτα μακαρόνια;» «Γιὰ λαυράκι πεινοῦσα», «Φτοῦ σου, παλιάνθρωπε!». Βλέπουν τὴν σκηνὴν οἱ πελάται. Ἐρωτοῦν, μαθαίνουν, φτύνουν καὶ αὐτεί. Ὁ χορτάτος καὶ στὸ στομάχι καὶ στά... μοῦτρα, ἐρωτᾶ κάποια φορά: Εἶναι νὰ φτύσῃ... ἄλλος, γιατὶ θέλω νὰ φύγω!

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΙΑΚΟΠΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ ΕΑΥΕ «Γλαῦκος» φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν της ὅτι αὔριον Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 7.30 π. μ. μέχρι 2.30 μ. μ. λόγῳ ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ δικτύου της θὰ διακοπῇ ἡ παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ κάτωθι τμήματα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μετὰ τῶν παροδῶν.

Ὁδὸς Δημ. Γούναρη, ἀπὸ Μπουκαούρη μέχρι Νικήτα.
Ὁδὸς Γεώργ. Ρούφου, ἀπὸ Μπουκαούρη μέχρι Σωτηριάδου.
Ὁδὸς Γερμανοῦ, ἀπὸ Ἀγ. Δημητρίου μέχρι Χαραλάμπη.
Ὁδὸς Μπουκαούρη, ἀπὸ Χείλωνος Πατρέως μέχρι Παντοκράτορος.
Ὁδὸς Λόντου, ἀπὸ Χείλωνος Πατρέως μέχρι Γερμανοῦ.
Ὁδὸς Ἠλείας, ἀπὸ Χείλωνος Πατρέως μέχρι Παντοκράτορος.
Ὁδὸς Νοσοκομείου, ἀπὸ Γερμανοῦ μέχρι Χείλωνος Πατρέως.
Ὁδὸς Πόντου, ἀπὸ Προύσσης μέχρι Ἰωνίας.
Ὁδὸς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκέας μέχρι Ἑλλησπόντου.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΚΟΣΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΓΡΑΝΔΑ

Ξεφάντωμα Καρναβαλιοῦ μὲ τὸ ἀστέρι τοῦ Ε.Ι.Ρ.

ΣΟΥΛΑ ΒΑΛΛΥ

Στὰ τελευταῖα μοντέρνα σουξὲ

ΒΟΥΛΑ ΛΙΑΤΣΟΥ

Τὶς συνοδεύει τὸ κουϊντέτο

ΤΑΚΗ ΜΠΕΖΑΪΔΕ

Στὸ πιάνο

ΝΙΚ. ΚΟΥΦΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ ΣΤΟ 46—81

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ

(ΠΛΗΣΙΟΝ ΝΕΑΣ ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς οὗ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΣΑΒΡΑΜΗ

ἐτῶν 56

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Μελίνε. Τὰ τέκνα: Ἀνδρέας, Τάσος, Γεώργιος Παναγιώτα καὶ Μαρία. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248 τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν 14ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9.30 π μ. τελοῦμεν ἐτήσιον μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Τριάδος Πατρῶν ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς

ΕΛΕΝΗΣ Π. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΩΡΗΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της συγγενεῖς καὶ ἐνορίτας ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των ὑπὲρ αὐτῆς.

Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν θὰ γίνῃ καὶ χειροτονία διακόνου.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Παντοκράτορος, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας μητρός, ἀδελφῆς καὶ θείας

ΦΛΩΡΑΣ χήρας ΚΥΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΣΗΜ. Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας πατρός, ἀδελφοῦ, θείου, πάππου καὶ προπάππου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως παραστοῦν κατ' αὐτό.

Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ δισέγγονοι.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 88ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Παγκοσμίου Πατρῶν «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας» ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ τελεῖ αὔριον καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ ναϊδρίῳ τοῦ Ἱδρύματος μνημόσυνον τῶν εἰς Κύριον ἐκδημησάντων

ΙΔΡΥΤΩΝ, ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ, ΔΩΡΗΤΩΝ, ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ, ΑΦΙΕΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΤΟΥΤΟΥ

παρακαλεῖ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην των, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Ἰσώματος 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Ὀλυμπία. Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Χαρίκλεια Δημητρακοπούλου, Γιαννούλα, Δωροθέα Δημητρακοπούλου Παρασκευὴ καὶ Σωτήριος Θεοδωρόπουλος, Εἰρήνη καὶ Νικόλαος Τσαπόγας. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν ναὸν Ἁγ. Βαρβάρας, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας μητέρας, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ χήρας ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΓΚΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι τὰς μεθ' ἡμῶν δεήσεις των.

Τὰ παιδιά της: Ζιζίκα καὶ Νῖκος Δασκαλοθανάσης, Σπῦρος καὶ Κικὴ Ζάγκα. Αἱ ἀδελφαί. Τὰ ἐγγόνια της. Οἱ ἀνεψιοί.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον καὶ ἀδελφόν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΜΑΡΚΕΤΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος: Κούλα Μαρκέτου. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, υἱόν καὶ ἀδελφόν

ΣΠΥΡΟΝ ΔΗΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς καὶ ὥραν 4ην ἀπογευματινὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων ηΑ' Νεκροταφείου).

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὸ τέκνον: Βρισηΐς. Οἱ γονεῖς: Δημήτριος καὶ Βρισηΐς Στεφανοπούλου, Δημήτριος καὶ Εἰρήνη Στουνοπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Κωνσταντῖνος καὶ Τζένη Στεφανοπούλου, Νῖκος καὶ Ἄρτεμις Ἀνδρουτσοπούλου.

Γραφεῖον: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Κορίνθου —Βότση, τηλ. 27—60.

ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ ΣΑΣ;

Σήμερον λήγει ἡ προθεσμία ἀνανεώσεως

Β' κλήρωσις 16—17 Φεβρουαρίου

Ἀριθ. 4995

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ Ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Δύμης Νικόλαος Γεωργίου Γρηγορόπουλος, κατοικοεδρεύων ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι: κατὰ τὸ ἀπὸ 12ης Ἰανουαρίου 1965 καὶ ὑπ' ἀριθ. 508 Πρόγραμμα Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου, τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Δύμης δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀθανασίου Λάμπρου Νταλάππα, τὴν εἰκοστὴν πρώτην (21ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου (1965) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Κωνσταντίνου Ἀλεξ. Πανίτσα, κατοίκου ἤδη Ροδοδάφνης Αἰγίου, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἤδη κωλύματί μου ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου μου κειμένου παρὰ τὴν ὁδὸν Πατρῶν—Πύργου καὶ ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς οἰκίας Βασ. Κοιτίδου, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 497)5—10—1964 ἐκθέσεως τοῦ ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἀκίνητον τοῦ καθ' οὗ ὀφειλέτου του Βασιλείου Παναγιώτου Ἀγγελοπούλου, κατοίκου Καλαμακίου (Βιδόβης) Ἀχαΐας, ὅπερ εἶχεν κατασχεθῆ τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Μιχαὴλ Μπακουλοπούλου, κατοίκου Κάτω Ἀχαΐας, ἤτοι: Μία ἰσόγειος οἰκία μετὰ τῆς συνεχομένης αὐτῇ ἐκτάσεως, ἐξαρτημάτων, παρακολουθημάτων καὶ προσαυξημάτων αὐτῆς κειμένη ἐν τῷ χωρίῳ Βίδοβα τῆς Κοινότητος Λιμνοχωρίου τοῦ τέως Δήμου Δύμης καὶ ἥτις περιγράφεται ὡς ἑξῆς: Αὕτη εἶναι καινουργής, ἀλλ' ἡμιτελής, τουβλόκτιστος μετὰ θεμελίων ἐκ λίθων, κεραμοσκεπὴς διὰ Γαλλικῶν κεράμων, ἀδιαίρετος, ἀπάτωτος καὶ ἀταβάνωτος. Ἔχει ἓξ (6) παράθυρα καὶ δύο θύρας ἄνευ ὄμως τῶν κουφωμάτων των, πλὴν μιᾶς προχείρου ξυλίνης θύρας πρὸς μεσημβρίαν, ἥτις χρησιμεύει διὰ τὴν εἴσοδόν των ἐντὸς τῆς οἰκίας, χρησιμοποιουμένης ὡς ἀποθήκης. Ἔχει μῆκος ἑπτὰ (7) περίπου μέτρων, πλάτος ἓξ (6) περίπου μέτρων καὶ ὕψος 3,50 περίπου μέτρων. Πέριξ αὐτῆς ὑπάρχει περιοχὴ ἐκτάσεως δύο (2) περίπου στρεμμάτων καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς κατασκευασμένος πρόχειρος ἐκ πλίνθων οἰκίσκος, ἐσκεπασμένος δι' ἐγχωρίων κεράμων χρησιμοποιούμενος ὡς σταῦλος ἢ ποιμνιαστάσιον, πλησίον δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ μικρὰ ἐκ χόρτου καλύβη. Συνορεύει δὲ ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη οἰκία μετὰ τῆς ἐν γένει, ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτήν, ἐκτάσεως καὶ τῶν παρακολουθημάτων καὶ προσαυξημάτων αὐτῆς, καὶ τὸ ὅλον γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ περιοχὴν Κωνσταντίνου Ἀγγελοπούλου, Δυτικῶς μὲ περιοχὴν Δημοτικοῦ Σχολείου Καλαμακίου (Βιδόβης) καὶ Παναγιώτου Κοτσανοπούλου, Μεσημβρινῶς μὲ περιοχὴν Χρίστου Ἀγγελοπούλου καὶ Ἀρκτικῶς μὲ δημοσίαν ὁδὸν Ἀχαΐας — Ἀράξου. Καὶ ἐξετιμήθησαν πάντα τ' ἀνωτέρω συνολικῶς διὰ δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000), ὁ δ' ἐπισπεύδων προσφέρει τιμὴν ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ τέταρτον (1/4) τῆς κατὰ τὰ ἄνω γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000). Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος συνεχίζεται καὶ τελεῖται τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Κωνσταντίνου Ἀλεξίου Πανίτσα, κατοίκου ἤδη Ροδοδάφνης Αἰγίου, ἐκτελοῦντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 615)1963 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν καὶ δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὡς ἄνω καθ' οὗ ὀφειλέτου του Βασιλείου Παναγιώτου Ἀγγελοπούλου καὶ τοῦ συνοφειλέτου αὐτοῦ Σταύρου Βασιλείου Ἀγγελοπούλου, κατοίκων Καλαμακίου (Βιδόβης), τὰ δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς πληρωμῆς ὀφειλόμενα αὐτῷ, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 984)1 τῆς 14—3—1964 ἀποδεικτικὸν τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Δύμης δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀθανασίου Νταλάππα, ἤτοι: 1) Δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας διακοσίας (8.200) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον παρ' αὐτῶν (ὀφειλετῶν), ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 15ης Ἰουλίου 1963 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) δραχμὰς πεντακοσίας τεσσαράκοντα (540) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ 3) δραχμὰς πεντακοσίας (500) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφα, ἐπιταγήν, ἔξοδα κοινοποιήσεων μετὰ πορείας κλητῆρος, τὰ δύο τελευταῖα κονδύλια συμμέτρως παρ' αὐτῶν καὶ νομίμως ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἀφαιρουμένων ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) καταβληθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν του κατὰ Μάρτιον 1964, ὡς καὶ τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα κατὰ προτίμησιν μέχρι πέρατος αὐτοῦ. Ὅτι ἀντίκλητόν του ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ διορίζει τὸν δικ. κλητῆρα Ἀθανάσιον Νταλάππαν, κάτοικον Κάτω Ἀχαΐας. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου ἀκινήτου εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 497)5—10—1964 ἐκθέσεως τοῦ ὡς ἄνω δικ. κλητήρος, ἵνα τελεσθῇ ἐνώπιόν μου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Μιχαὴλ Μπακουλοπούλου, κατοίκου Κάτω Ἀχαΐας τὴν 6ην Δεκεμβρίου 1964, πλὴν ὅμως οὗτος δὲν ἐτελέσθη ἐγκαταλειφθείς. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ ὡς ἄνω ἐπισπεύδων Κωνσταντῖνος Πανίτσας ἀσκῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 914 Πολ. Δικ. δικαιώματάτου καὶ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 4902)8—1—1965 πράξεώς μου δηλώσεως συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ, ἐπιδοθείσης νομίμως, ὥρισεν ἵνα τελεσθῇ ὁ ὡς ἄνω, μὴ τελεσθεὶς πλειστηριασμός, ὅτε καὶ ὅπου ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης μου ἀναφέρεται, κηρύττοντος τοῦ κήρυκος τοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας κατὰ τὴν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτοῦ πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν του καθὰ τ' ἀνωτέρω. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τελευταῖον ἀναδειχθησόμενον ὑπερθεματιστὴν καὶ 3' τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς μετὰ τὴν 12ην ὥραν τῆς μεσημβρίας διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως δι' ἐπικρούσεως σκηπανίου τρὶς ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπὸ τοῦ κήρυκος τῇ ἐντολῇ μου. Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν πλειαδοτῶν ἀπόκειται τῇ ἐκτιμήσει μου. Ὅτι οἱ διὰ πρίτους τυχὸν μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσι ὀφείλωσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρὸς ἐμέ. Ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἅμα τῇ κατακυρώσει νὰ καταβάλῃ νομίμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του μὲ ὅλας τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας. Ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον ἐκπλειστηριάζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ἐπισπεύδοντος ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔκτασιν, ὅρια, ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτοῦ, ὡς καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ καὶ αἰτίαν, οἱ δὲ μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσι ὀφείλωσι νὰ λάβωσι γνῶσιν πρὶν τῆς τε ἐκτάσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν, πλειστηριαστικῶν τίτλων καὶ δρων τοῦ παρόντος καὶ ἐν πλήρει γνώσει ὄντες προσέλθωσι καὶ πλ